

har ikke noteret det. Men selv om der skulde være blevet udbetalt for store Honorarer, hvad jeg i dette Øjeblik hverken kan bekræfte eller afkræfte, er der saa noget at gøre derved? Det tror jeg ikke, der er. Man kan beklage det, og man kan mulig have den Overbevisning, at Folk, der maaske som Højesteretssagførere ere vante til at beregne sig meget store Salærer, ogsaa under disse Forhold have beregnet sig ret store Salærer, men ud over denne Beklagelse tror jeg ikke, vi komme. Jeg forstod heller ikke det ærede Medlem saaledes, at han ønskede, at Finansministeren skulde foretage sig noget i denne Anledning. Jeg mener, han heller ikke er i Stand dertil.

Dinesen: Hvis jeg havde villet stykke det, jeg har at sige, ud i korte Bemærkninger, kunde jeg vel nok have faaet sagt en hel Del. Der kunde have været Stof til 3—4 korte Bemærkninger, men jeg har været taalmodig og ladet de ærede Medlemmer, der have forlangt Ordet for korte Bemærkninger, komme foran. Da jeg imidlertid har rejst Spørgsmaalet, har jeg nogen Forpligtelse til at fortsætte og tilføje et og andet, hvad jeg ogsaa agter at gøre. Jeg skal først sige, at for ikke at komme bag paa Konseilspræsidenten har jeg allerede for et Par Dage siden meddelt ham, at jeg agtede at rejse dette Spørgsmaal, som det altsaa er blevet Finansministerens Sag at svare paa. Jeg takker Finansministeren, fordi han har forberedt sig paa at svare paa det Spørgsmaal, jeg har rejst, saa udførligt, som han har gjort. Jeg siger saa udførligt, thi alle, der have lagt Mærke til de korte Ytringer, jeg fremsatte for et Øjeblik siden, ville ogsaa have iagttaget, at den højtærede Finansministers Besvarelse er gaaet langt videre end mit Spørgsmaal. Det beklager jeg mig ikke over, jeg skulde være den sidste til at rejse nogen som helst Bebrejdelse mod ham derfor, tværtimod. Jeg tror, det er meget godt, at disse Oplysninger ere blevne givne saa fyldigt fra den højtærede Ministers Side, som sket er.

Jeg har haft to Grunde til at rejse dette Spørgsmaal. Den ene er den, at jeg har set fremkomme i offentlige Blade Udtalelser om svimlende Honorarer af den ene eller anden Art, som jeg har anset for overdrevne. Jeg har derfor anset det for rigtigt, at der kunde fremkomme en autentisk Oplysning, for at det overdrevne kunde falde bort. Jeg har her haft den

samme Tendens, som jeg mener har været ledende for Finansudvalget, til at rejse Spørgsmaalet om Statsembedsmænds Provision, Honorarer o. s. v., idet der ogsaa derom var fremkommet Insinuationer i offentlige Blade, der gik overordentlig vidt i Retning af Beskyldninger mod Embedsmænd for at modtage Provision, Honorarer o. s. v., Insinuationer, der nu saa godt som alle have vist sig at være urigtige.

Nu har imidlertid det, jeg har fremdraget, ikke overalt vist sig at være urigtigt. Der er vel Overdrivelser, men ogsaa meget rigtigt i, hvad der er fremkommet, specielt ogsaa i det, der blev fremdraget af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), der paaviste overdrevne Honorarer, som jeg mener, vi ikke kunne andet end paatale. Den højtærede Finansminister kan vel rejse det Spørgsmaal overfor det ærede Medlem fra Fredericia, hvad der derved er at gøre, og der maa svares, at der ikke er noget derved at gøre i Øjeblikket, for saa vidt disse Honorarer ere krævede og udbetalte. Men vi kunne gøre noget, der vil forhindre, at man kommer saa vidt en anden Gang. Og jeg kan ikke være enig med den højtærede Finansminister, naar han siger om flere af disse Honorarer, eller hvad Navn man nu vil give disse Udbetalinger, at de ikke ere for høje. Jeg tror, mange af dem ere for høje, specielt ogsaa de, der ere udbetalte til Embedsmænd.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) i den Maade, hvorpaa han fremdrog en enkelt Embedsmænd. Der deler jeg nærmere den højtærede Finansministers Opfattelse, om end jeg ogsaa her mener, at Honorarerne ere — lad os sige rundelige. Thi med al Respekt for den Kommission, der er nedsat, tror jeg, vi ikke komme bort fra, at Embedsmænd ogsaa kunne have andre Bestillinger udenfor deres Embede. Vi have gjort mange Tilløb til at komme bort fra dette, men hver Gang, der har været Spørgsmaal om, at vi saa bleve nødte til at give ganske andre Lønninger, end der her er Tale om, have vi ladet Sagen ligge, og det antager jeg ogsaa bliver Resultatet, naar dette Spørgsmaal nu kommer til at ligge for. Men jeg har det Ønske, at naar den højtærede Minister om nogle Dage opfylder det Tilsagn, som han har givet om, at der skal komme til at foreligge et Lovforslag om disse Forhold... (*Finansministeren:* Jeg haaber det!). Jeg skulde hellere sige det saadan, at jeg næ-